

Гаврил Стефановић Венцловић – одабране песме

СЕЈАЧИ

С
лишатељу возљубљени,

и ми сами, сви, сваки по себи, —
излази на сејање сејати своје семе!

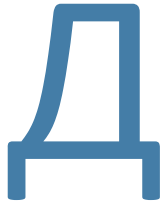
И то се разлико сеје:

каква је кому његова ћуд, тако и сије.

Један сије у своје тело,

други пак сије у своју душу.

ПУТ

оста и доста таквих има

Што широким путем путују свој живот,
Ама уска врата и тесни пут је
Којино уводи људе у живот,
И мало је који га находе.

АДАМ

М

есо од земље,

кости из камена,

очи од воде,

крв од росе,

пара и одихивање од ветра,

разум, памет од облака,

умље с анђелске брзине...

Кад умре, у то му се тело опет и разиђе.

ЦРНИ БИВО У СРЦУ

*Велики се то ђаво,
као црни биво у срцу гнезди.*

Е

ВО СÂМ ТО ВИДИМ

да неки други завичај злочест,
у моме телу војује
супроћ мога умља.
И који је тај други,
поснажнији закон
од божија закона?
Јест и врло поснажнија
човечја жеља и зла ћуд,
којано нит се кога боја боји,
ни мора, ни дуге болести
и зле несреће,
ни саме вечне муке.